

La soprano sueca protagonitza al Liceu 'Jenufa', de Leos Janáček, al costat d'Eva Marton

Nina Stemme: "És un plaer fer una òpera amb tantes dones fortes"

Xavier Cester
BARCELONA

Doble debut per a Nina Stemme. La soprano sueca canta per primer cop al Gran Teatre del Liceu i incorpora al seu repertori el paper protagonista de 'Jenufa', de Janáček. En el futur immediat, Isolda a Bayreuth.

Encuriosida per l'univers de Janáček, "molt diferent al de Wagner" amb el qual se l'associa normalment, Stemme s'ha decidit a debutar en el rol de Jenufa per "les seves dimensions i el drama" que sorgeix del teatre musical del compositor txec. "Va escriure drames molt eficients que funcionen molt bé". A més, la cantant troba "meravellós fer una òpera amb tantes dones fortes". "Normalment sóc l'única dona a escena, però aquí puc treballar amb *prime donne* com Eva Marton i Viorica Cortez, la nostra interacció és molt maca". "És una òpera generacional", afegeix Stemme, referint-se als papers de l'àvia Buryjovka (Cortez), la Sagristana, madrastra de Jenufa (Marton) i la mateixa protagonista.

Drama amb infanticidi

Estrenada el 1904, *Jenufa* és un drama rural amb triangle amorós, una mare soltera i la seva madrastra que, per evitar la vergonya, mata el nadó llençant-lo a les aigües gelades

Un autor ja de repertori

► La presència de les òperes de Janáček és cada cop més regular en les temporades dels teatres d'arreu del món i el Liceu no és aliè a aquest procés. *Jenufa* va arribar al teatre de la Rambla el 1965, i hi va tornar el 1990 en unes funcions que comptaven amb l'extraordinària Sagristana de Leonie Rysanek. Una cantant prou coneguda pels liceistes, Eva Marton, assumirà aquest paper a partir del dia 17, en un muntatge amb direcció musical de Peter Schneider i les veus, a més de la de Nina Stemme, de Jorma Silvasti i Pär Lindskog, entre d'altres. La producció d'Olivier Tambosi es va estrenar el 1998 a Hamburg, abans de visitar els escenaris del Met de Nova York i el Covent Garden de Londres.

Nina Stemme actua per primer cop al Gran Teatre del Liceu

del riu. A l'hora d'enfrontar-se a aquest paper, la soprano sueca ha tingut en compte l'exemple d'una il·lustre compatriota seva, Elisabeth Södersström, "una de les primeres cantants no txeques que va explorar aquest repertori". Stemme recalca la unió entre text i música de les obres de Janáček, "si es canten traduïdes el ritme i la melodia s'encallen". "El missatge emocional de l'obra arriba igualment a través de la música, tot i la barrera de l'idioma". De fet, l'idioma no ha estat el principal problema a l'hora d'estudiar la partitura, sinó la música, "en aparença sembla molt simple, però t'enganya molt, és molt fàcil fer petits errors".

Stemme creu que "Jenufa intenta realment perdonar la Sagristana" pel seu crim. "Tot passa molt ràpid a l'obra, per tant has de fer-ho creïble. En el llibre de Gabriella Preissova en què es basa l'òpera, quan surt de la presó, la Sagristana torna a casa amb Jenufa i Laca. En aquest muntatge, el final de l'òpera és una mica més ambivalent". Ella mateixa mare, en aquesta òpera amb infanticidi inclòs Stemme reconeix que "no penso en els meus fills, prefereixo

que el públic pugui sentir les emocions del personatge".

Si *Jenufa* és el paper que interpreta al Liceu, el d'Isolda

és el que ha ajudat a catapultar a la notorietat Nina Stemme. Ben mirat, només l'ha cantat dos cops (a Glyndebourne i Estocolm), abans d'encarnar-la aquest estiu en una nova producció al Festival de Bayreuth, però la seva interpretació ha rebut ja els màxims elogis arreu. En tot cas, Stemme no vol encasellar-se, "sóc músic i vull fer música, també vull cantar altres papers", papers que tria seguint una "planificació alhora conscient i intuïtiva". La soprano té clar que cantar Isolda no implica abordar "els grans papers dramàtics" i es mostra d'acord amb el cèlebre consell d'una altra gran Isolda sueca, Birgit Nilsson: cal dur sabates còmodes en una òpera d'aquesta durada.

L'experiència de Stemme amb *Tristany i Isolda* s'estén a la versió discogràfica que en va fer amb Plácido Domingo a finals de l'any passat, una producció que, segons sembla, serà la darrera gran producció operística en estudi. De fet, amb Domingo ja hi havia entrat en contacte fa dotze anys, com a guardonada del concurs Operalia que patrocina el tenor madrileny. Stemme va preferir aparcar la pluja d'ofertes que rebia per concentrar-se en el treball amb la companyia de Colònia: "Si dius que sí a tothom, en un any no tens carrera".

Teatre de Guerrilla suspèn el SupermerCAT

Lara Bonilla
GIRONA

Les desavinences entre la Diputació de Girona i Teatre de Guerrilla han portat a la suspensió del SupermerCAT de Teatre de Catalunya, del qual només s'ha celebrat una edició. Prèviament havia tingut lloc una altra però restringida edició a les comarques de Girona. En un comunicat, Teatre de Guerrilla, que era l'encarregat de gestionar el festival, culpa el responsable de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Girona, Enric Vilert, que el SupermerCAT no tingui continuïtat. L'acusen de "no haver estat a l'altura del que requeria el festival", de "desconeixement de la realitat cultural del país" i "d'actuar amb maneres preconstitucionals". Per la seva part, Enric Vilert va atribuir ahir a motius exclusivament econòmics la suspensió del festival i va assegurar que la Diputació "tenia ganes de seguir" amb el SupermerCAT, per al qual s'havia doblat la dotació econòmica de l'any passat. Dels 30.000 euros de pressupost, s'havia passat als 72.000 que s'oferien per a aquest any. Teatre de Guerrilla va negar que el desacord sigui econòmic i argumenta que el SupermerCAT "no ha estat mai un espai on Teatre de Guerrilla hagi obtingut negoci ans al contrari, ha estat concebut com una proposta social i cultural per compensar algunes de les deficiències en matèria teatral del nostre país".

Wanda Visión presenta

INTERNATIONAL FILM FESTIVAL ROTTERDAM 2005 TIGER AWARD A LA MEJOR PELÍCULA

FESTIVAL DE PARIS "CINEMA DU REEL" MEJOR PELÍCULA

INFINITY FILM FESTIVAL - ITALIA MEJOR PELÍCULA - CINEMA A NEW VISION

FESTIVAL DE CINE INDEPENDIENTE DE BUENOS AIRES MEJOR PELÍCULA - PREMIO FIPRESCI PREMIO SIGNIS - PREMIO DEL PÚBLICO

El cielo gira

Una película de Mercedes Álvarez

con PELLO AZKETA y los habitantes de ALDEALSEÑOR

una producción de JOSÉ Mª LARA P.C. y ALOKATU S.L.

Guión MERCEDES ALVAREZ y ARTURO REDIN Director de fotografía ALBERTO RODRIGUEZ Ayudante de dirección ABEL GARCIA Montaje SOL LÓPEZ y GUADALUPE GARCÍA (y la colaboración de JULIA JUÁZ y LAURENT DUFFRECHE) Producción MIKEL HUERCANOS y EVA SERRATS Productor delegado JORDI BALLÓ Productor ejecutivo JOSÉ Mª LARA Dirección MERCEDES ALVAREZ

Un film iniciativa del Master de Documental de Creación de la Universitat Pompeu Fabra (Barcelona)

www.wanda.es

AVUI ESTRENA VERDI RENOIR FLORIDABLANCA TRUFFAUT